

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 342
Miercuri,
8
aprilie
1992
5 lei

NE LIPSEȘTE APA!

Aceasta este constatarea pe care vom fi, din nefericire, obligați să o facem nu peste mult timp. Cățiva ani secetoși sprijiniți de un sistem de distribuție învechit și fisurat precum și imensa risipă de care dăm dovadă ne pun în situația de a nu mai avea apă suficientă.

La ședința primăriei de luni, 6 aprilie s-a cerut grăbirea procesului de verificare a rețelei de conducte, rezervoare și robinete din cadrul întreprinderilor, care sînt cei mai mari consumatori. Se face totodată și un apel către toți cetățenii să limiteze consumul de apă la strictul necesar.

Salubritatea orașului continuă să lase mult de dorit, existind persoane și întreprinderi care nu vor să se conformeze normelor civilizației. Se depozitează, în continuare, pe la capătul străzii sau în alte locuri astfel încît există terenuri ce nu pot fi redat agriculturii, pentru că sînt blocate de gunoarie. „Independența” și „Balanta” dețin locurile frunțase în acest sens. Trebuie să spunem însă că există anumite zone de depozitare unde nu s-a ridicat gunoarul de peste două săptămîni. Peisajul citadin mai este poluat și de persoane care, deschizîndu-și cîte un mic șantier, au înțeles să-și depoziteze molozul, pămîntul escavat, sau materialele de construcție pe trotuar. Un aport la cele de mai sus îl au și cei de la telefoane, gaze și canalizări, care adeseori uită să-și astupe șanțurile și gropile, dar — să sperăm — legea este și pentru ei.

Invasia de ciori, care au năpădit orașul, nu poate fi oprită deoarece nu li se pot distruge cuiburile, pentru că — opinează ecologiștii — ciorile nu și-au depus încă ouăle (ne mai rămîne

(continuare în pag. a II-a)
Marius GHEORGHIU

Cine riscă?

La 11 aprilie urmează să se întrunească Delegația Parlamentară a P.N.L., eveniment care, depășind cadrul restrîns de partid, capătă o importanță națională de cînd în jurul acestei formațiuni politice se țes fel de fel de presupuneri cu privire la loialitatea sa față de Convenția Democratică. La 1 aprilie s-au întîlnit la București conducerea a 6 partide membre ale Convenției, principalele forțe care au apărut sub semnul „Cheia”, la alegerile din februarie. Poziția domnului Radu Cîmpeanu a stîrnit nedumeriri, nu atît prin superioritatea afișată cu care domnia sa ne-a obișnuit să-și trateze partenerii, lăsînd să se înțeleagă că este depozitarul tuturor elixirelor politice, cît prin atitudinea sa rezervată, ca să nu spunem rece, vizavi de

(continuare în pag. a II-a)
Mihai BRATU

În exclusivitate pentru cititorii ziarului „21 — RADICAL”

interviul cu domnul Ion Rațiu (II)

Am legături foarte puternice cu Sibiu!

— P.N.L. are o politică destul de ezitantă în ce privește menținerea lui în Convenție. Ce părere aveți despre acest lucru?

— Eu găsesc că este o mare greșeală din partea lor și ei vor regreta acest lucru dacă se retrag. Pentru moment, Cîmpeanu a declarat cînd am avut ultima ședință a C.N.I.D.-ului — nu a Convenției, pentru că în Convenție sînt 8 organizații, care militează pentru democrație, inclusiv U.M.R.L.-ul — în C.N.I.D. sînt numai 6 partide și în ședința de ieri, Cîmpeanu a declarat că, bineînțeles, ei nu resping Convenția, ea trebuie schimbată, trebuie subțiată oarecum, trebuie să se debaraseze de diverse organizații, să fie numai cîteva partide,

care duc greul — asta e părerea lui, ideea lui — și că în orice caz ei vor lua o poziție în privința Convenției Democratice, la Convenția P.N.L., care va avea loc la 11 aprilie.

— Subțierea Convenției va duce la risipirea anumitor voturi...

— Eu sînt împotriva subțierii, sînt pentru menținerea Convenției Democratice așa cum este, pentru că s-a dovedit a fi agreată de o mare parte a electoratului român și cred că va câștiga pe măsură ce va trece vremea, mai ales dacă ne menținem cu toții împreună. Cîteva modificări vor trebui făcute, pentru că altceva să alegi deputați decît să alegi consilieri municipali. Trebuie să găsim anumite principii pe baza cărora să menținem această Convenție pe mai departe. Eu sînt convins că prin menținerea ei, noi vom avea bune șanse să câștigăm alegerile viitoare.

— Care sînt legăturile dumneavoastră cu Sibiu?

— Sînt multiple, pentru că în Sibiu s-a refugiat memorandumul Ion Rațiu, care îmi este strălucit și a fost adus aici chiar de către bunicul meu, cu trăsura, de la Turda, cînd el s-a întors de la Viena, după ce predase Memorandumul acolo. Ungurii se pregătiseră să-l linșeze, aveau un morman mare de pietre în fața casei lui și pe urmă i-au distrus casa, cum e bine știut. Bunicul meu (Moșu, cum îi spuneam noi) preotul Nicolae Rațiu, s-a dus cu trăsura la Cîmpia Turzii, l-a luat de acolo și au venit direct la

(Continuare în pag. a II-a)

Interviul realizat de
Marius GHEORGHIU

INFORMAȚII

■ Teatrul de Stat Sibiu prezintă, azi, 8 aprilie a.c., de la ora 19 spectacolul cu piesa **CARTOTECA**, iar mîine, 9 aprilie a.c., de la ora 19 piesa **ARTA COMEDIEI**. Biletele se pot procura de la Agenția Teatră din str. Nicolae Bălcescu nr. 17, tel. 43 19 90.

■ Casa de Cultură a Sindicatelor găzduiește azi, 8 aprilie, de la orele 17 și 19,30 spectacolul extraordinar susținut de formația **GENERIC** din Tirgoviste. Solist: Dan Ciotoi. Invitați în spectacol: surorile Iordache, Liliana Ciotoi, Matilda Iordache, formația „SALT” și grupul umoristic „BISS”.

SĂRBĂTORILE ORTODOXIEI

■ Joi, 9 aprilie 1992, ora 18 la Catedrala Mitropolitană va vorbi P.C. Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu, decanul Facultății de Teologie Sibiu, despre „Ortodoxia românească — în trecut și azi”.

■ Vineri, 10 aprilie 1992, ora 19 în Aula Facultății de Teologie „Andrei Șaguna” Sibiu va conferența P.G. Părintele Arhimandrit Teofil Părăian despre „Ortodoxie și Doxologie”.

Închiderea festivităților se va face de către Președintele Ligii Tineretului Ortodox Sibiu, studentul Constantin Berteau.

Ultimele trei zile

Dacă există o breșă în evoluția evenimentelor din decembrie '89, ar trebui să existe și o de-sincronizare gîndită la nivelul intereselor de atunci ale filialelor KGB din capitalele înconjurătoare nouă, dar și la nivelul întîlnirilor tainice ale Tratatului de la Varșovia (mai puțin reprezentantul României), conferind situației din țară o conștientizare internațională.

Foarte multe fațete ne oferă cele trei zile dinaintea răsturnării dictaturii. În 19 decembrie, la Kiev, a avut loc o reuniune a adjuncților șefilor de state majore din fostele țări socialiste, datorată, mai mult ca sigur, anunțului lui Gorbaciov în ședința Sovietului Suprem: „Sistem permanent în legătură cu ambasada noastră din București, iar în ceea ce privește situația din România vom fi în măsură să anunțăm cînd o surpriză...”. Oare liderul sovietic bănuia surpriza, ori știa milimetric evoluția precipitată a evenimentelor? Cert este faptul că tot din ziua de 19 decembrie trupe sovietice au ocupat poziții dincolo de Prut, iar unele informații recente se referă chiar la manevre care vizau lansarea la apă a pontoanelor pentru trecerea armamentului greu.

În același timp, la granița vestică se găseau în dispozitiv trupe ungare, excelent dotate. Și pentru a nu oferi răstălmăciri dubioase, voi apela la cartea de memorii a fostului ministru de externe, Gyula Horn, din care reiese că „respectiva masă de trupe asigura armatei ungare și un control absolut asupra tuturor comunicațiilor din România”. Iar în temeiul acestei afirmații, devine perfect plauzibilă informația, în acele zile, a sovieticilor despre situația din România, prin filiera ungară și nu numai prin intermediul ambasadelor de la București, cum a lăsat Gorbaciov să se înțeleagă. La fel de

plauzibil devine, în urma acestor dezvăluiri, și războiul electronic din spațiul nostru aerian, controlat de la graniță, cum s-a recunoscut oficial.

Între timp, la București se încerca o luare de poziție oarecum logică, dar — atenție! — față de situația de la graniță și nu în legătură cu manifestările care se anunțau în țară. În noaptea de 20 decembrie au fost convocați ambasadorii fostelor țări socialiste. Întîmplarea a făcut (sau întîmplarea a fost pre-gîndită?), ca ambasadorul sovietic și cel ungăr să se afle în țările lor, fiind reprezentați de însărcinații cu afaceri. Cel sovietic a fost primit de fostul dictator, dar s-a păstrat o tăcere absolută asupra întrevederii (stenoograma nu mai există, însă translatorul trăiește), iar însărcinatul ungăr și ambasadorii Iugoslaviei, Cehoslovaciei, Poloniei, Bulgariei, Germaniei (de est), Chinei, Mongoliei și Cubei au fost primiți, în ordinea enumerată, de Ion Stoian, fostul secretar al C.C. cu probleme internaționale. În „ultimul cuvînt” acordat de instanță în cadrul recursului — Ion Stoian e în lotul C.P.Ex. — fostul secretar a amănunțit întrevederea avută în noaptea de 20 decembrie cu ambasadorii amintiți: „le-a explicat că trupe sînt masate la ambele frontiere și i-a rugat să nu sprijine un eventual (atunci pîrînd iminent) atac asupra țării noastre. Nimeni n-a replicat, doar ambasadorul Bulgariei spunînd că nu crede într-o asemenea posibilitate...”.

Replica Moscovei nu s-a lăsat așteptată. A doua zi, în 21 decembrie, ambasadorul român este invitat, de urgență, la Ministerul de Externe al URSS și adjunctul ministrului intră rapid în subiect: „Am aflat că la București, la nivel înalt, s-a transmis celor-

(continuare în pag. a III-a)
Andrei ILENI

Important

Persoanele care au solicitat lucrările „Comentarii literare și teste de vocabular pentru gimnaziu” și „Sinteze de literatură română pentru bacalaureat” sînt rugate să se prezinte la sediul redacției „21 — RADICAL” str. Samuel Brukenthal, pentru a și le ridica.

LOGIC

Vă invită la

CONFERINȚA

AST - noutăți în realizarea calculatoarelor personale.

BORLAND - Programarea orientată pe obiecte.

Participă Chris Shallow, directorul AST Computers pentru Centrul și Estul Europei.

Conferința se va desfășura vineri, 10-aprilie-1992 ora 9⁰⁰, în aula Avram Iancu a Universității din Sibiu, Bulevardul Victoriei Nr. 3-5.

Informații

2400 - Sibiu
Călea Dumbrăvii Nr.21
Telefon: (92)446652, (92)445475
Fax: (92)446704

160.

Am legături foarte puternice cu Sibiu!

(urmăre din pag. 1)

Sibiu, după care s-au stabilit aici. Deci, aici locuia parte din familia mea și tatăl meu venea regulat la Sibiu, iar mama mea era din familia Turcu, ce locuia la Sibiu și era binecunoscută. Familia Rațiu și familia Turcu se cunoșteau bine între ele și așa tatăl meu a făcut cunoștință cu mama mea. Din familia Turcu, Ion Turcu a fost un om remarcabil, a scris chiar și o carte — de care îmi aduc aminte — „Prin Munții Făgărașului”. Pe urmă, veneam și eu foarte des la Sibiu, așa că legăturile de familie au fost foarte, foarte puternice, prin familia Turcu, prin Emil Turcu (fost primar al orașului prin anii '30) care era unchiul meu. Veneam des, cînd eram copil, la Mimi-mama, văduva lui Ion Rațiu, care a trăit mulți ani. Strămoșul meu Ion Codru Drăgușanu (din Drăguș, de lângă Făgăraș) este înmormîntat aici în Sibiu; și Ion Rațiu e înmormîntat tot aici. Așa că legăturile mele cu Sibiu sînt foarte puternice.

— Deci, într-o oarecare măsură, aveți și singe de sibian...

— În sensul acesta, da. Și pe urma ASTRA... Cînd s-a reînființat ASTRA, întîmplarea a făcut să fiu la Sibiu și am fost atît de încîntat, pentru că Ion Rațiu a fost unul din fondatorii Astei din secolul trecut.

— Dumneavoastră fiind deputat de Cluj, aș vrea să vă întreb cîrui fapt presupuneți că se datorează alegerea unui primar din partea P.U.N.R.-ului la Cluj, după ce în primul tur de scrutin se anunța cu totul alt pronostic?

— În tot județul meu situația arăta splendid, în toate orașele. Am făcut campanie e-

lectorată la Cluj, la Turda, la Cîmpia Turzii, la Gherla, la Dej, la Huedin și în toate aceste orașe Convenția Democratică a obținut peste 40 la sută din voturi. La Huedin am obținut 48,9 la sută în primul tur și cu toate acestea nu am reușit să cîștigăm cele cîteva procente la al doilea tur. Dacă mi-aș fi închipuit că s-ar putea să nu cîștigăm, cînd te gîndești că al doilea partid era fie P.U.N.R.-ul fie F.S.N.-ul, dar la o distanță de 15—20 de procente după noi... Nici prin minte nu mi-a trecut că noi nu putem să cîștigăm în aceste orașe. Atunci am acceptat să țin conferințe, să vorbesc lumii, între cele două tururi, în Hunedoara. Am fost la Deva, la Orăștie, la Brad, la Alba Iulia... și în toate aceste orașe am reușit splendid. Dacă aș fi știut că se întîmplă ceva, m-aș fi dus la Cluj din nou, ca să cîștigăm. Dar s-a întîmplat că Fűr László — ministrul apărării al Ungariei — a făcut aceste declarații în care spunea că trebuie să se îngrijească de toți ungurii din afara granițelor, mai ales de cei din Arcul Carpat, ceea ce n-ar fi fost așa rău, dacă declarația ar fi fost lăsat în pace. Însă aceasta a fost imediat comentată și dată ca exemplu de revizionism acerb de către București, ceea ce a creat atmosfera aceasta, pe care a exploatat-o P.U.N.R.-ul. Ei au făcut această alianță diabolică între cele două extreme: extremiștii naționaliști care, după mine, nu sînt naționaliști și care ne fac foarte mult rău în lume, și fesenistii neocomuniști... În felul acesta noi n-am putut să cîștigăm cele cîteva procente ce ne lipseau și am pierdut, după mine, cel puțin 20 de primării din cauza asta.

— Lajos Fűr și-a reparat

ulterior declarația. Credeți că Budapesta este un real pericol pentru România?

— Absolut deloc. Sînt convins că este o gogoriță, este o invenție a celor ce vor să exacerbeze, să stimuleze patriotismul românesc și să găsească astfel o soluție... Și Cîmpeanu o face... Acum el cere ungurilor, care sînt în Convenție — U.D.M.R.-ului — să dezmintă și să se distanțeze de declarațiile lui Fűr. Noi găsim că este foarte bine să apărăm democrația, indiferent de naționalitate. Este foarte bine să facem acest lucru. Deci, nu este nici un pericol și nu este nici un fel de plan occidental, care să gîndească detașarea Transilvaniei, sub orice formă — fie sub formă de independență, fie sub formă de autonomie, cvasiautonomie, sau autonomie regională numai în ținuturile secuiești... Nu există nici un fel de plan de acest gen și vorbesc în cunoștință de cauză, pentru că eu cunosc politica occidentală. Așa că, este pur și simplu o stimulare a naționalismului românesc pentru a se obține voturi. Asta-i tot.

— Din nefericire această stimulare a naționalismului a reușit să ne închidă ușa Occidentului, categorisind o întregă țară ca fiind xenofobă și înclinată spre extremism...

— Exact! Este un pas înapoi și ne crează o imagine a țării total nejustă, nemeritată, care ne dăunează enorm. În ochii Occidentului noi apărăm ca o țară retrogradă, anacronică, șovină chiar, or acest lucru ne aduce mari pagube din punct de vedere material, pentru că, bineînțeles, ușile ne sînt închise...

Seară literară

Centrul European de Poezie și Dialog Cultural Est-Vest, Inspectoratul pentru Cultură, revista „Euphorion”, organizează o seară culturală RADU STANCA și Cercul Literar de la Sibiu, joi, 9 aprilie 1992, ora 17, la sediul din str. Lucian Blaga nr. 15.

În apartamente — robinete uscate. În stradă — trotuare inundate.

Foto: Iulian PREDA

CINE RISCĂ?

(urmăre din pag. 1)

de colegii din Convenție, cu care la ultimele alegeri avea năzuințe comune. Aceasta, dacă năzuințele domnului Radu Cîmpeanu au rămas cele rostite de la diferite tribune, în diferite ocazii, dacă acestea n-au suferit modificări prin inducție, prezența repetată a șefului P.N.L. în preajma președintelui Iliescu ne mai fiind nici un secret. Faptul că dl. Radu Cîmpeanu, spre deosebire de alți conducători de partide politice folosește adesea locuțiunea „partidul meu” nu trebuie să sperie pe nimeni, aceasta neînmormînd o dovadă de posesiune, ci un mod de a eșapa unele trăsături înăbușite. De parte de noi intenția de a pune semnul egalității între un om și un partid, mai cu seamă cînd este vorba de P.N.L., partid de la care țara așteaptă, îndreptățit, servicii pe măsura tradițiilor frumoase din istoria lui. Ne exprimăm credința că un partid de talia P.N.L. își poate modela con-

ducătorul vremelnic în conformitate cu interesele momentului istoric. Părăsirea Convenției Democratice, în acest moment, ar apărea ca un gest iresponsabil, ca o dezlipire de țară, imposibil de explicat prin vreun șiretlic politic, oricît de abil, al cuiva. Între rezultatul pe care Delegația Parlamentară a P.N.L. îl va da Convenției Democratice și rezultatul viitoarei înfrînturi dintre șefii partidelor de opoziție din România și membrii Departamentului de Stat al Statelor Unite, există o legătură pe care numai cine nu vrea nu o vede. Să fim realiști și să admitem că nu modul democratic în care au avut loc alegerile din februarie i-a sensibilizat pe americani, cît, mai ales, rezultatul acestora.

Ezităările care se fac simțite acum ar putea să ducă la izolarea, pe mai departe și pentru multă vreme de aici înainte, a țării. Refuzăm să ne gîndim că P.N.L. își va asuma un asemenea risc de dragul satisfacerii unor orgolii.

MIERCURI, 8 aprilie 1992

10,00 Actualități • Meteo.
10,20 Calendarul zilei. 10,30 Film serial: „Familia Polaniecki, (7). 11,15 Canal France International: Super Channel.
12,20 Ora de muzică. 13,10 Vîrsta a treia. 13,40 Divertis-

ment Internațional. 14,00 Actualități • Meteo. 14,20 S.O.S. natura! 14,50 Avangardă TV. 14,55 Preuniversitară. 15,30 Telescoală. 16,00 Tineri interpreți de muzică populară. 16,20 Arte vizuale. 16,50 Tragera Pronoexpres. 17,30 Actualități. 17,05 15, 16, 17, 18. 17,30 Reflector. 17,55 FOTBAL: România — Letonia (meci amical). Transmisiune directă. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Film serial: „Doamnele de la malul mării”, (4). 21,35 În fața națiunii. 22,00 Memorialul durerii, (9). 23,15 Cronica Parlamentului • Actualități. 23,45 Lumea ideilor. 0,15 Închiderea programului.

NE LIPSEȘTE APA!

(urmăre din pag. 1)

să ocrotim șoarecii, șobolanii, muștele, țîntarii, purecii etc.). De altfel, nici de ciinii vagabonzi nu vom scăpa curînd, fiindcă din octombrie a plecat „hingherul”.

Lipsa de gaze naturale a creat și continuă să creeze probleme, astfel încît s-a cerut ca centralele termice să fie dotate cu cele necesare pentru a le da posibilitatea să treacă pe alimentarea cu combustibil lichid și solid, în cazul întreruperii gazului. Unele C.T.-uri au avut astfel de dispozitive (dar s-au cam furat), iar cele ce n-au avut, trebuie reprojecate. E necesar, de asemenea, să se repare și izoleze rețeaua conductelor de încălzire, apă caldă, apă rece etc., pentru că în ciuda lipsei de apă unele blocuri posedă adevărate piscine în subsol.

Acțiunea declanșată de Serviciul Circulație al Poliției a demarat destul de bine, dar ea trebuie continuată. Pe centru au dreptul să gareză (între orele 21—7,30) mașinile celor care locuiesc aici. Cei care vor să staționeze sau să parcheze vor trebui să o facă pe str. Xenopol, sau în parcare hotelului „Împăratul Romanilor”. Sînt autorizate să intre în zona centrului mașinile de intervenție și cele ce transportă alimente. Taxiurile nu au acces în această zonă, iar privatizații trebuie să prezinte factura transportului la Poliție, pentru obținerea autorizației. Deoarece inventivitatea românească în ocolirea legii este debordantă, au apărut deja copii (false) xerografiate după cele eliberate oficial și colorate de mină (sic!).

Tot de autorizație, de lipsa ei, suferă și multe extinderi ale unor chioșcuri din Piața Cibin, precum și multe garaje care au fost executate fără proiect. Măsurile împotriva acestora merg de la amendă pînă la demolare.

(În ceea ce privește bugetul local, discreția Bucureștiului este aproape totală).

La Drapelul Roșu se cochetează cu șomajul

Într-un articol al unui săptămînal local, apărut în timpul campaniei electorale, despre directorul societății COCHET S.A. (fostă Drapelul Roșu) Nicolae Sîrbu, se scria:

„Iată un candidat la funcția de consilier municipal care prin programul său gîndește la condiția femeii. De aceea deviza sa de acțiune este: «Mai multe bunuri de consum — mai multe locuri de muncă». A trecut campania electorală și dl. Sîrbu n-a ajuns consilier municipal. În consecință, nici deviza nu a mai rămas valabilă. Așa se face că începînd cu 1 aprilie aproape 900 de angajați au fost dați disponibili. Trebuie spus că deciziile de desfacere a contractelor de muncă ale „norocoșilor” sînt „urmăre a hotărîrii Consiliului de Administrație din 7 noiembrie '91”, cînd „s-a decis reducerea personalului ca urmare a reorganizării unității”. Așadar, din 7 noiembrie pînă în 1 aprilie, cînd începea preavizul, concedierea s-a ținut „secretă”. Pentru ca, deodată, aproape 900 de angajați (circa 40 la sută din personalul societății), să fie puși în situația dispe-

rată de a-și căuta de lucru. Și majoritatea acestor viitori șomeri sînt femei.

Iată de ce luni, 6 aprilie a.c. angajatele de la COCHET S.A. s-au hotărît să protesteze împotriva măsurii luate de către conducerea societății, a modului de înștiințare, a subiectivismului care a însoțit „alegerea” celor aproape 900 de viitori șomeri și a faptului că s-a emis decizia de desfacere a contractului de muncă fără a se negocia în prealabil salariile. Oamenii au dorit să discute cu directorul, singurul reprezentant conform noilor reglementări, al Consiliului de Administrație, prezent în unitate. Acesta, însă, a făcut cale întoarsă, dîmneața, cînd a văzut lumea adunată în curtea fabricii. Așa că nici noi nu l-am putut contacta. Am stat, însă, de vorbă cu dl. ing. șef Nistor Munteanu, care ne-a explicat motivele acestei măsuri și criteriile care au stat la baza „trierii” angajaților. Într-adevăr, situația fabricii ar putea justifica, în parte, o astfel de hotărîre. Iar criteriile ni s-au părut oarecum obiective. Ba, chiar și angajatele

au fost de acord cu unele explicații. Interesant este însă cum s-a ajuns într-o astfel de situație. Se pune întrebarea dacă această „reorganizare a unității” nu trebuia începută mai demult?

Argumentele liderului de sindicat, împotriva hotărîrii Consiliului de Administrație, nu au avut nici un succes. De altfel, se pare că sindicatul Societății COCHET S.A. nu prea e ceea ce ar trebui să fie — adică un monolit. Oamenii nu mai au încredere în liderii aleși, nu mai au încredere în nimeni. Sînt debusolați și așteaptă ajutor din afară. Își pun speranța în Consiliul Împuterniciților Statului, care urmează a se întruni cît mai urgent posibil, oamenii refuzînd să mai lucreze și cerînd sistarea emiterii deciziilor de desfacere a contractelor de muncă, pînă la venirea C.I.S.-ului.

„Pînă atunci nu ne mișcăm de aici” — au hotărît angajatele societății. O hotărîre extremă, impusă de disperarea unor femei sătule de „grîja pentru condiția femeii”.

Natalia DROC

Românii, armata (sovietică) a 14-a și alții...

În timp ce în zona Nistrului singele românesc se varsă cu tot mai mare belșug și mai multă nestăvilire, din capitala imperiului organizat, precum și din cele ale sateliților (foști și rămași) direct interesați în actualul conflict, știrile și luările de poziții (unele tot de „drept”) nu sînt deloc liniștitoare.

Aflăm, bunăoară, că Armata a 14-a sovietică (fostă și rămasă) mecanism de ocupație colonială, dominator și ucigător de libertate și naționalitate, e pe cale să-și schimbe destinația și să se transforme în „forță tampon între părțile aflate în conflict”. Glorioasa forță „eliberatoare” devine, astfel, garant al „stabilității” Transnistriei (și a întregii Republici Moldova) precum și garant al continuității imperiului bolșevic.

Imparțialitatea poate fi „garantată” cu atît mai mult cu cît comenzile la care acționează această oaste, din aceeași direcție cu cazacii mercenari și cu gardiștii coloniști (!) dacă avem în vedere și faptul că depozitele de arme și muniții sînt folosite în devălmășie de către toți „apărătorii cauzei lui Lenin și Stalin”, faptele capătă și mai multă transparență. Se limpezește adevărul că atîta vreme cît la București și Chișinău rămîn la cîrmă presupusele și preaplecatele slugi ale imperiului emanator de întinerie și orori care a întrecut toate dezastrele cunoscute în istoria omenirii, poporului român nu-i poate fi hărăzit altceva decît traiul în Siberia și Gulaguri, mișelește și viclean botezate democrații (chiar „originale” fiind ele). Dacă în ceea ce se cheamă parlamentul României — în realitate o mare adunătură (cu cîteva excepții) de figuri sinistre provenind din rindu-

rile autorilor dezastrului național (cel mai „serios” dintre ei e și cel mai celebru), un oaspete de peste hotare — l-am numit pe I.S. Pliușci, președintele parlamentului Ucrainei — face apologia crimei parafate prin iscăliturile lui Molotov și Ribbentrop, fără ca deținătorii pîrghiilor puterii în această țară să aibă o reacție adecvată, situația cu care se confruntă această țară este cumplit de gravă. Se dovedește astfel că marii inamici ai poporului român își au reședințele oficiale la București, în Palatul Cotroceni și în Dealul Mitropoliei precum și la Chișinău.

Aprecieria susnumitului oaspete că pactul Molotov-Ribbentrop a avut meritul de a permite Ucrainei „să-și recupereze teritoriile naționale” se completează perfect cu știrea, provenită de la Moscova, conform căreia Armata a 14-a (sovietică, fostă și rămasă) constituie garantul stabilității în Transnistria. Dar, a nu considera această afirmație (venită din partea oricui și oricît de oaspete ar fi) rostită în forul legislativ al țării, drept o gravă ofensă adusă poporului român și trecutului său, o atingere a intereselor sale naționale fundamentale, face proba unei incapacități politice absolute, ori — culmea mîrșăviei — a complicității cu cei care moștenesc foloasele criminalului pact.

Tot ceea ce se întîmplă de doi ani în cuprinsul spațiului românesc dovedesc, pentru a cita oară?, că „frații căciulați cu seceri și ciocane emblemați”, de la București și Chișinău sînt, cel puțin, lipsiți de capacitatea deciziilor politice adecvate și că n-au

autoritatea morală să reprezinte poporul român în aceste momente de răscruce a destinului său istoric. Modul în care se acționează poate să compromită posibilitățile Reîntregirii, subordonînd interesele naționale celor ale imperiului țaristo-bolșevic.

Cîtă vreme la stîna paznic este cel mai mare, mai tare, mai bătrîn și mai viclean dintre lupii haitei, temeți-vă!

prof. Nicolae POP

(urmare din pag. 1)

lalte țări socialiste că noi, URSS-ul, vrem să intrăm cu trupe în România”. Acum este puțin important modul în care s-a desfășurat întvederea, sau care a fost poziția ambasadurii române față de mesajul foarte transparent al externelor sovietice, însă este memorabilă — atît pentru evoluția „relațiilor” trecute, dar și viitoare cu vecinul rășăritean — fraza din finalul mesajului diplomatului sovietic: „Asta (invazia — n.n.) este o problemă foarte serioasă, care trebuie discutată și

NOVA SRL

VA OFERA

MAȘINI DE COPAT/SECOND-HAND/

AGFA X29
AGFA X2

TELEFOANE ERICSSON /SECOND-HAND/

FAXURI JAZZY

TONER
HIRTIE
PIESE DE SCHIMB

ERICSSON AGFA JAZZY

INFORMAȚII

TEL/FAX: 92/413556

Ultimele trei zile

analizată”. Și acum se leagă, parcă, evoluția evenimentelor cu anunțul lui Gorbaciov din ședința Sovietului Suprem...

Ce a urmat, sub forma „ajutorului extern”, pînă prin 30 decembrie 1989, este în continuare mai mult bănuț decît adus la rampă. Chiar dacă au „transpirat” unele informații privind aterizări și decolări sub pavilioane străine, în momentele de confuzie generală, chiar dacă nu a fost recunoscută oficial, sur-

volarea spațiului aerian românesc de către avioane militare sovietice și chiar dacă înterviurile luate teroriștilor prezumtivi, în spitale, nu probează decît existența și dispariția lor, este mai mult decît evidentă confecționarea unei breșe în evoluția evenimentelor din decembrie '89. S-ar putea spune că s-a încercat o de-sincronizare internă, printr-o complicitate externă, care, din fericire, n-a reușit decît în parte. Dar trebuie să ne luăm măsuri de precauție prin descoperirea pieselor lipsă din mozaicul întîmplărilor de atunci.

VASILE ȚEPORDEI

POHOD NA SIBIR

Este adevărat că (după marea grevă — N.N.) atitudinea administrației lagărului a devenit mai dulce. Au început să vină comisii de la Moscova cu misiunea de a pregăti eliberarea deținuților. Nu se știa însă dacă se va respecta memorandumul prezentat de deținuți. Veneau adesea comisii care interogau pe unii deținuți în legătură cu dosarele lor. Se lucra în mine, însă nu cu toată tragera de inimă. S-a anunțat că a apărut un decret potrivit căruia toți bolnavii nevindecabili, în condițiile lagărului, vor fi eliberați și trimiși la domiciliile lor. La fel vor fi eliberați bătrînii neputincioși și minorii. S-au înființat comisii speciale și în lagăre pe lingă spitale. Fiind trecut și eu de către serviciul medical al lagărului 6 pe lista bolnavilor nevindecabili, am fost trimis la „Sangolodoc” (orășelul sanitar). Acolo am găsit pe Gigi Mihăileanu, medic român, fost student al Facultății de medicină din București, la catedra savantului Danielopol, ajuns aici, cum am ajuns toți. Acum așteptăm însă să plecăm spre patrie.

M-a dus să-mi fac electrocardiograma, fiind trecut pe listă ca suferind de anghină pectorală.

L-am luat deoparte și i-am spus povestea cu anghina mea pectorală. El îmi repetă: „Ba, ești!”

Cînd am intrat în salonul cu aparatura medicală respectivă, pe masă stătea întins un bătrîn, căruia i se făcea aceeași electrocardiogramă. L-au sculat pe bătrîn, m-au dezbrăcat și m-au urcat pe mine.

După electrocardiogramă m-am îmbrăcat, iar doctorul Mihăileanu m-a chemat și mi-a dat rezultatul (...). Era introdus într-un tub și pe el scria T.V. Am ieșit afară și mi-a spus: „Electrocardiograma este a bătrînului dinaintea dumatăle. Este bolnav în ultimul grad. Dumneata însă prezintă rezultatul acesta serviciului sanitar de la mina 6. În baza acestui act vei fi trecut în tabelul „nevindecabil” în condițiile lagărului și va urma eliberarea.”

Ne-am îmbrățișat și ne-am urât revedere la București. Cînd a citit medicul de la mina 6 rezultatul examenului a rămas uluit. „Vezi să te ferești de eforturi și supărări. Voi da dis-

poziții în acest sens celor în cauză”.

Noroc că am fost trecut pe tabelul străinilor și nu al bolnavilor nevindecabili în condițiile lagărului, cînd aș fi fost trimis la o casă de invalizi.

Prin septembrie am început să primim cărți postale de cruce roșie, pentru a scrie în străinătate. A scris toată lumea. Expedierea cărților postale s-a făcut în luna ianuarie 1954. Răspunsurile nu veneau. În ziua de 15 iunie, eram în baracă cu poștașul lagărului. Am dormit. Am visat că un soldat o tras cu automobilul în mine. M-am deșteptat și l-am trezit pe poștaș, care de asemenea, dormea. Era un evreu din Moscova. I-am zis: „Scoală-te, du-te la Vahtă (poartă) și adu-mi scrisoarea”. „Ce scrisoare? Aiurezi? Dumneata nu primești scrisori, ești străin”. Îi explic visul și-i cer insistent să se ducă să-mi aducă scrisoarea. N-a avut încotro. S-a sculat și peste 30 de minute venea cu scrisoarea în mînă. Mi-o dete și zise: „Eu am învățat la marxism că visele sînt niște aiureli. Acum trebuie să-mi schimb părerea. Dumneata n-ai avut de unde ști că ai scrisoare. Ți s-a prevestit în vis. Ciudată situație”.

Am citit scrisoarea de la soția Lidia și fiul Valentin. Îmi scriau că sînt sănătoși și mă așteaptă.

Era prima scrisoare din străinătate în lagărul minei 6.

Afară de cei vreo 30 de români, au trecut pe la mine multe sute de nemți, iugoslavi, cehi, francezi etc., care au luat cartea poștală și privind ștampilele de București au sărutat-o și au înțeles că și ceilalți vor primi răspunsuri.

Capitanul român Leon Ostrovski, care lucra la mină ca normator, cînd a venit seara și a văzut scrisoarea mi-a declarat: „E singura dată în viața mea cînd regret că nu m-am căsătorit. Dumneata ai o soție și un copil care te așteaptă. Pe mine nu mă așteaptă nimeni”.

Au fost momente impresionante. Atunci am înțeles cît este de mare puterea lui Dumnezeu. Oamenii au căutat să mă omoare, dar Dumnezeu a orînduit lucrurile în așa fel că am rămas cu viață și speranța să-mi revăd țara și familia.

PLECAREA SPRE PETIMA

Spre sfîrșitul anului 1954, cetățenii străini din lagărele de la Vorkuta au fost ridicați, încercați în trenuri și trimiși spre Petima, prin Moscova. În gara Vorkuta s-a apropiat de mine un tînăr român — îl chema Nicolae Popes-

cu și era din Ploiești. M-a întrebat dacă știu ceva de preotul Tudorache Gheorghe. I-am răspuns că l-am înmormîntat în luna iulie 1941 în cimitirul din Chișinău. La reocuparea Chișinăului, în subsolul postului de radio s-au găsit 49 de cadavre. Fusesse împușcat de sovietici la retragerea din Chișinău. Trecuseră multe zile de la acest masacru. S-a dat un comunicat în presă, invitînd pe cei interesați să vină să-și recunoască cadavrele. Unul era îmbrăcat în haine preoțești. S-a prezentat soția preotului Tudorache și a declarat că-i cadavru soțului ei. I-a fost incredîntă, l-a depus la biserica cimitirului și a fost înmormîntat în cimitirul orașului.

Ascultînd această povestire, Nicu Popescu spune: „Se vede că la mijloc a fost o eroare. Părintele Tudorache trăiește. Cînd am fost adus în lagărul de la Vorkuta, în anul 1946, părintele Tudorache lucra la baza de alimente și efecte din afara zonei lagărului. Ieșea din lagăr fără pază. Avea termen scurt, 8 ani. De aceea îi era îngăduit să iasă fără soldat în afara zonei. Eram grav bolnav. Cînd m-a văzut părintele Tudorache, care stătea în lagăr din 1940, m-a îmbrățișat și mi-a declarat că mă ia în grija sa.”

Datorită acestei purtări de grijă de frate adevărat, pe care mi-a arătat-o părintele Tudorache, am scăpat de la moarte. Astăzi sînt în viață numai datorită lui. Nu-l voi uita cît voi trăi. Mă rog și mă voi ruga pentru el. În anul 1948, cînd i-a expirat pedeapsa de 8 ani, a fost trimis cu domiciliul obligatoriu în Krasnoiar-schi Krai. Acesta este adevărul cu părintele Tudorache. Spre sfîrșitul anului 1948, trăia.

Menționez că reîntorcîndu-mă în țară, în anul 1956, am chemat la mine pe fratele său, preotul Ioan Tudorache, ce funcționa în județul Tecuci. I-am povestit istoria și l-am îndemnat să-i ceară repatrierea.

Mama preotului Tudorache trăia, avea peste 80 de ani. I-am făcut o cerere către GULAG (Conducerea Generală a Lagărelor din URSS), solicitînd să-i trimită adresa actuală a fiului său. Peste un timp i-a venit răspunsul cu adresa exactă. I-am făcut atunci o cerere pentru repatriere, lui Gogu. După cîteva luni a sosit și el în țară. S-a prezentat la episcopia din Galați și a fost repartizat la o parohie din județul Covur-lui. Acum cîțiva ani a murit în țara lui, în județul lui și între credincioșii pe care îi păstorise.

Atît eu cît și el am căutat să ne revedem. Parcă a fost însă un făcut. Nu ne-am putut revedea. Se vede că la mijloc este și un destin.

(va urma)

PUBLICITATE PUBLICITATE ♦ PUBLICITATE ♦ PUBLICITATE

PIERDERI

● Pierdut legitimație serviciu, eliberată de Direcția Județeană de Telecomunicații Sibiu, pe numele Rus Dorin. O declar nulă. (579)

● Pierdut legitimație, eliberată de FLARO S.A., pe numele Mărunțel Bucur, cu nr. 289965. O declar nulă. (580)

● Pierdut legitimație, eliberată de FLARO S.A., pe numele Neamțu Constantin. O declar nulă. (583)

VINZARI

● Vind cablu coaxial. Informații telefon 42 25 69. (581)

● Vind camion Mercedes izoterm, 5 tone, Audi 80, Subaru, BMW 320, Ford Taunus, două televizoare color, trei televizoare alb-negru Sport. Transport marfă cu camion Mercedes 7,5 tone. Telefon 43 93 42. (577)

DIVERSE

● Execut lasetă (fețe de masă, mileuri, garnituri, perdele), modele deosebite, numai pe bază de comandă. Telefon 43 00 57. (582)

● Vă invităm în Germania pe 11.04.1992, cu autocarul: Nürnberg — München — Augsburg 11 000 lei. Informații telefon 44 46 48, orele 11—18. (567)

ANUNȚ

Primăria municipiului Sibiu organizează licitație pentru închirierea unor terenuri în vederea amplasării de chioșcuri tip, destinate activităților comerciale și de prestări servicii, în data de 21 aprilie 1992, ora 9 la sediul Primăriei, camera 1.

Planurile urbanistice de detaliu privind obiectul licitației (amplasamentele, suprafețele de teren, tipurile de chioșc) pot fi vizionate la camera 118.

Cererea de înscriere însoțită de chitanța de plată a garanției de participare la licitație vor fi depuse pînă la data de 17 aprilie 1992 la camera 124.

Relații suplimentare la telefon 41 62 90, interior 116. — 159 —

Firma „HERCULES” Sibiu

str. Costache Negruzzi nr. 8;
telefon 92/43 24 11,

efectuează săptămînal transport de persoane România — Germania și retur.

Firma facilitează obținerea asigurării medicale. — 39 —

PRIMĂRIA COMUNEI ȘELIMBĂR

VINDE LA LICITAȚIE în data de 30 aprilie 1992, ora 10, la sediul primăriei UN TEREN ÎN SUPRAFAȚĂ DE 12 ARI, aflat pe malul râului Seviș, în spatele serelor din satul Șelimbăr cu obligația de a asigura proprietarului serelor cale de acces la pompa de alimentare. Ofertele se depun la sediul primăriei, depunîndu-se o garanție de 200 000 lei. — 158 —

INCOTA ATLAS SRL

EFFECTUEAZĂ transport de persoane în Germania pe ruta SIBIU — PRAGA — NÜRNBERG — HEILBRONN — STUTTGART.

Informații A.C.R. — Sibiu, telefon 92/44 73 59 și FIRMĂ 92/44 46 19. — 272 —

„BRAVO” S.A. organizează excursii la ISTANBUL în 8, 15, 21 și 29 aprilie 1992; CHINA — BEIJING, SHANGHAI; THAILANDA — BANGKOK, în aprilie, mai, iunie 1992. Telefon 42 77 02, 43 42 54. (502)

S.C. „BRÎNDUSA” vinde pe bază de comandă: Televizoare color „Nei”; frigider, congelatoare; mașini de spălat automate, combină frigorifică, compusă din congelator, 4 sertare și frigider capacitate 260 l. Telefon 44 33 95. (551)

— Doriți să deveniți un bun conducător al autoturismului dumneavoastră? — Doriți să vă însușiți și aprofundați cunoștințele de legislație rutieră, predate pe înțelesul tuturor? Nimic mai simplu.

Contactați firma ALLDO SRL, str. Oituz 31, care vă stă la dispoziție pentru înscrieri și relații, de luni pînă vineri între orele 8—17. Relații suplimentare la telefon 42 45 33. (547)

COMEMORARE

Au trecut 42 zile de la crimi de la trecerea în neîntîlnire a celei ce a fost soție, mamă, bunică și străbunică neîntrecută

SAFTA BALTESIU

— educatoare —

Invităm rudele, cunoștințele la Serviciul Divin de comemorare, ce se va oficia în biserica greco-catolică din Bradu, duminică, 12 aprilie a.e. (576)

S.C. „RETEZAT”

S.A. SIBIU

(fost I.U.P.S.)

cu sediul în Sibiu — str. I. S. Bach, nr. 4, dispune de piese de schimb și condiții optime pentru execuția în cele mai bune condițiuni de reparații la:

— încărcător cu brațe frontale tip IFRON 204-D.

De asemenea încheiază la Soc. Comerț cu capital de stat sau privat, cît și la persoane particulare la un tarif accesibil, utilajul:

— încărcător cu brațe frontale tip IFRON 204-D.

Pentru relații suplimentare și depunerea de comenzi vă rugăm a ne contacta la telefon 92/43 31 01; 92/43 32 22, telex 69272 — între orele 8—13. (151)

ELECTROBOBINAJ BUCUREȘTI

Șos. Gării Dudești 3, sector 3,
Telex: 11676
Tel.: 27 65 65; 28 46 84;
27 34 15/3; 19 15 95.

REDUCERI DE PREȚURI la livrările en gros

- aprinzătoare electrice;
- dispozitive de măcinat cereale;
- electropompe;
- transformatoare de sudură (80 A; 200 A; 300 A; 500 A) și de sudură în puncte (8 KVA; 12,5 KVA);
- transformatoare de protecție (100 VA; 250 VA; 400 VA; 630 VA; 1000 VA);
- mașini de spălat rufe;
- stabilizatoare electronice de tensiune.

© INFOED com S.R.L.

— 162 —

S.C. „SOLARIS” S.R.L.

cu sediul în Sibiu, str. Tribunei nr. 5, închiriază:

● articole sport-turism (corturi, saci dormit, articole pescuit), televizoare sport, veselă diversă pentru diferite ocazii.

De asemenea, pune la dispoziția publicului confecții și încălțăminte într-o gamă variată.

Programul nostru este zilnic între orele 9—17 iar sîmbăta între orele 9—13. — 161 —

Primăria municipiului Sibiu

ANUNȚĂ CONCURS pentru ocuparea următoarelor posturi:

● 1 inginer constructor la Serviciul tehnic, investiții-construcții, gospodărie comunală și locativă.

● 1 inginer constructor la Serviciul urbanism și amenajarea teritoriului.

Înscrierea se face pînă la data de 13 aprilie 1992.

Relații suplimentare la telefon 41 62 90, interior 163. (163)